

več iztisov skupaj, obrne se tudi lahko naravnost na odbor sokolov. Želeti je, da bi se ta knjiga razširila kar največ mogoče med ljudstvom in posebno med ukažejno mladino. Rojaci! sezite po njej!

Šolska letina.

„Sporočilo ljudske šole v Dolini in v Boljuncu konec leta 1868“, kaže: a) kratek letopis k domači zgodovini, v katerem je marsiktera zanemiva drobtinica; b) prednike in učitelje, med katerimi je tudi učiteljica, ki je učila dekleta šivati, plesti in vse nauke v prvem razredu vsakdanje šole v Dolini; c) pregled posamesnih nauk in ur in število učencev in učenk v dolinski in boljunski šoli, katerih je bilo v Dolini 206, v Boljuncu pa 135, in ki so se zraven navadnih šolskih nauk učili tudi sadjereje, zemljepisja, peti in telovaditi; d) dnevnik dolinske in boljunske šole. Vidi se iz tega sporočila, da učitelji ondašnjih šol skerbé za pravo domačo omiko pri šolski mladini.

Dopisi in novice.

Iz Hajdine pri Ptuju. Hvala, komur hvala gre!

Naš sedanji višji šolski ogleda, veleslavni gospod Ignaci Orožen, gotovo vso pohvalo zaslužijo zategadelj, ker šole, ki so doslej bile le provizure — in takih ni malo — so začeli s stalnimi učitelji nadomestovati. Čemu tudi začasno učiteljstvo? Moj Bog! ako že res ni toliko sposobnih učiteljev na Slovenskem, da bi vredni bili stanovitno učiteljstvo na farnih šolah prevzeti, takrat pač naše šole po vsi pravici grajo zaslužijo. — Ako se pa od cerkve, od duhovnih gospodov učiteljem vrata k stanovitni službi zapirajo, ali smemo tedaj učiteljem zameriti, ako zahtevajo, da naj se šola od cerkve loči, in se učitelji namésti duhovnim gospodom, šolskim odborom uklanjajo. „Roka roko omiva, obedve pa lice“. Več skoraj o tej reči ni treba omeniti, sej vsak sam vé, da takrat, ko se struna preveč napenja, rada počí. In kdo je tega kriv? Torej ne nastavljamo zaprek nobenemu stanu, narmanj pa našem domačemu učiteljskemu.

Ali bi menda s provizurami tako dolgo čakali, da bi nam tujci in prostoverci katedre zasedeli!
J. Š.

Iz Maribora. „Marburger Zeitung“ pripoveduje, da v Šmartnu pri Wurmbergu živi v pokoju učitelj, g. Mihael Kaiser, 71 let star, ki dobiva na dan dva solda pokojnine, in to le v mesecih, ki imajo po 30 dni, 31 dan v mesecu se mu ne šteje. Hrano ta srečni učitelj dobiva pri svojih šolskih srenjah, po katerih hodi od hiše do hiše; stanovanje pa mu daje srenjski župau. — Tudi se iz Maribora piše „Danici“, da so tam z novim šolskim letom dobili tudi novega direktorja za glavno šolo in realko, ki je pa terd Nemeec. Gospod je sicer mož vsega spoštovanja vreden in ne more nič zato, da je Nemeec; to pa je očitno, da bode nemški ravnatelj težko shajal pri šoli, ki